

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1843/2017
12.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане - Накић Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Васић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бранко Ђуретић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и поништаја завештања, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8409/12 од 15.05.2013. године, у седници одржаној 12.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8409/12 од 15.05.2013. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8409/12 од 15.05.2013. године, одбијена је жалба тужиле као неоснована и потврђена делимична пресуда Првог основног суда у Београду П 10983/10 од 11.04.2012. године којом је ставом првим изреке, одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се утврди да је ништав тестамент пред сведоцима сада пок. ВВ, сачињен 28.06.2002. године, а проглашен 28.01.2004. године пред Другим општинским судом у Београду у предмету О 4534/03. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи тестамент пред сведоцима сада пок. ВВ, сачињен 28.06.2002. године, а проглашен 28.01.2004. године пред Другим општинским судом у Београду у предмету О 4534/03. Ставом трећим изреке, одлучено је да се застане са поступком одлучивања о преосталом делу тужбеног захтева до правноснажности делимичне пресуде П 10983/10. Ставом четвртим изреке, одлучено је да се одлука о трошковима парничног поступка донесе заједно са одлуком о главној ствари.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/11, 55/14), који се примењује на

основу члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, будући да је побијана пресуда јасна, садржи разлоге о битним чињеницама и нема недостатака због којих се не може испитати. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 361. став 1. ЗПП, учињену у поступку пред другостепеним судом, у вези чл. 8 и 220 - 223. ЗПП. Истицањем ове битне повреде поступка тужиља, заправо, оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није дозвољен ревизијски разлог, применом члана 398. став 2. ЗПП. Исто тако, неосновано се ревизијом указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. у вези члана 7. ЗПП, будући да у току поступка пред нижестепеним судовима није било повређено начело контрадикторности и обостраног саслушања парничних странака.

Према утврђеном чињеничном стању, сада пок. ВВ је дана 28.06.2002. године сачинила писмено завештање пред сведоцима, које је иза њене смрти проглашено 28.01.2004. године у поступку расправљања заоставштине О бр. 4534/03, вођеним пред Другим општинским судом у Београду. Парничне странке су рођени брат и сестра, а писменим завештањем пред сведоцима њихова мајка је располагала својом имовином и за свог наследника је одредила свог сина – туженог. Прочитала је писмени тестамент пажљиво, помоћу лупе и наочара, затим је изјавила да је то њена последња воља, потписала се, потом је по својој жељи и вољи ставила рукознак и на крају су завештање потписали завештајни сведоци. Сада пок. ВВ је у време сачињавања завештања имала старачку катаракту и дијабетичну ретинопију на оба ока, тако да је на левом оку била слепа, док је њен вид био делимично очуван на десном оку, на коме је од операције катаракте имала вештачко сочиво. На основу налаза и мишљења Комисије судских вештака, суд је утврдио да је сада покојна мајка парничних странака могла да прочита завештање уз помоћ помагала (наочара и лупе), које је приликом сачињавања овог завештања и користила.

По оцени Врховног касационог суда, завештање је састављено у складу са одредбама закона, како у погледу садржине завештања, тако и у погледу завештајне способности оставиоца, па завештање није ништаво, у смислу чл. 155. и 156. Закона о наслеђивању.

Исто тако, приликом састављања завештања нижестепени судови су позивајући се на чл. 85. и 164. Закона о наслеђивању, правилно оценили да завештање није рушљиво и да је зато тужбени захтев тужиље неоснован.

Приликом сачињавања завештања сада пок. ВВ имала је завештајну способност. У току поступка тужиља која сноси терет доказивања да је било мане воље у време сачињавања завештања (члан 223. став 2. у вези члана 8. ЗПП), није пружила доказе да је завештање сачињено под утицајем принуде, претње, преваре

или у заблуди о чињеницама које су завештаоца побудиле да сачини завештање. Из наведених разлога, завештање није рушљиво, применом члана 164. Закона о наслеђивању, који у ставу 1. прописује да је завештање рушљиво ако га је сачинио онај који није имао завештајну способност, ако је у време завештања било мана завештаоачеве воље и ако при сачињавању завештања нису поштовани облик и услови одређени законом.

Неосновано је позивање тужиље на члан 85. Закона о наслеђивању, будући да спорно завештање испуњава све услове форме предвиђене наведеним законским прописом. Наиме, завешталац је могла да прочита завештање, што се ревизијом неосновано оспорава, затим га је признала за своје и коначно, својеручно га је потписала пред два сведока. Оба сведока истовремено су чула и разумела вољу завештаоца којом она завештање потврђује за своје и оба сведока су истовремено присуствовала потписивању завештања.

Из наведених разлога, не могу се прихватити наводи ревизије о погрешној примени материјалног права које тужилца излаже у ревизији.

На основу члана 405. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Миломир Николић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић